THE DAILY HEBREW JOURNAL

H. Winberg, Pres. & Gen. Mgr.
The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario
PUBLISHED BY
— CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD. —
251 - 253 Queen Street West — Telephone Adelaide 3967
Subscription Rates — $5.00 Per Year
Single Copy — 2 Cents

Entered as Second Class Mail Matter at C.P.O. Toronto Ontario January 22nd. 1913

צו די דעלעגאטען פון מלחמה הילפס קאנפערענץ

איהר האט זיכער דערהאלטען בריעף, אין וועלכע מען האט אייך געלאזט וויסען, אז היינט אוונט איז א ספעציעלע פארזאמלונג פון אלע דעלעגאטען, וועלכע שטעלען צוזאמען דעם מלחמה קאנפערענץ.

מען האט לעצטענס געפרובירט ריפען עטליכע פארזאמלונגען, אבער די דעלעגאטען זיינען ניט געקומען, און דערווייל איז די הילפס־ארבייט געזונקען אין געזונקען, ביז זי איז יעצט כמעט ווי אין גאנצען צופאלען.

די אידישע מאראנטא, וועלכע פלעגט זאמלען עטליכע טויזענד דאלאר מאנאטליך פאר די מלחמה קרבנות, זאמעלט יעצט אפילו ניט קיין פינף הונדערט דאלאר.

די וועכענטליכע צאהלונגען, וועלכע פלעגען שטענדיג זיין ארום דריי הונדערט דאלאר, גרייכען יעצט קוים די מאגערע ציפער הונדערט.

אין דאס פאסירט דאמאלס, ווען די הילף איז אזוי דרינגענד נויטיג.

דאס איז יעצט די לאגע ווען איבער קאנאדע דארף אנגעהייבען אנ־געפיהרט צו ווערען דער מיליאן דאלאר קאמפיין.

מיר באשולדיגען יעצט ניט קיינעם, אבער מיר ווילען, אז די דעלעגאטען זאלען וויסען דעם צושטאנד, דעם ריכטיגען צושטאנד פון דער הילפס ארבייט ביי אונז אין שטאדט.

די היינטיגע פארזאמלונג מוז און דארף אויף דער לאגע אן ענטפער געבען.

זיך ווייטער שפיעלען מיט דער הילפס ארבייט ווי ביז יעצט, מיינט פשוטער פארברעכען.

די ארבייט מוז צוריק אויעקגעשטעלט ווערען, ווענינסטענס אויף יענער שטופע, ווי זי איז געשטאנען אין איהר אנפאנג.

ווייטער אזוי אנגעהן ווי ביז יעצט, קען מען ניט, און דאס דארפן וויסען די דעלעגאטען, וועלכע וועלען קומען צו דער היינטי־גער פארזאמלונג, מעג זייער צאהל זיין ווי גרויס אדער קליין.

אדער די גאנצע ארבייט זאל רעארגאניזירט ווערען, אדער מען זאל זיך אויפהערען שפיעלען מיט דער הילפס ארבייט, איינער פון די צוויי וועגען מוז אנגענומען ווערען, און אנגענומען ווערען ווי אמר שנעלסטען.

אין וועלען זיך נאר געפינען די קלענסטע גרופע טויער, איז לייכט אויסצוקלייבען דעם ערשטען וועג.

די צושפאלטונג אין די קאנאדער ארבייטער רייהען

די שפאלטונג צווישען די קאנאדער ארבייטער איז שוין מעהר ניט קיין זאך פון טעאריע, נאר א טרייעריגער פאקט. די פארשיידענע שטרעמונגען אין דער קאנאדער ארבייטער באוועגונג האבען ענדליך גר־פונען זייער אויסדריק אין דעם, וואס די קאנאדער ארבייטער באוועגונג האט זיך אנגעהויבען צו טיילען אויף צוויי ליניען, אויף די, וועלכע זענען פאר „איין גרייסער יוניאן", און אויף די וועלכע זענען פארן אלטען סיסטעם פון „אינטערניישאנעלס".

די שפאלטונג איז שוין יעצט אין פילען גאנג. מען נעהמט אוועק טשארטערס, מען רעארגאניזירט „טרייד קאנסילס", און דער קאמף איז אין פולען גאנג.

און דערווייל האט פון דיעזען קאמף זיכער געוואונען דער אלגעמיי־נער שונא פון ארבייט.

די שפאלטונג צווישען די קאנאדער ארבייטער וועט נאר ברענגען איינס מיט זיך, די ארבייטער פאזיציעס, און די פארשטארקונג פון די וועלכע ווילען זעהען א ציבראכענע און צוריסענע ארבייטער באוועגונג.

דער ליבעראלער זיעג

דער זיעג פון די ליבעראלען אין פרינס עדוואר איילענד, וואו אין די לענטע וואהלען זענען ערוועהלט געווארען נאר פיער קאנסערוואטיוון, אנווארהל זיי האבען קאנטראלירט די רעגיערונג, וועט מאכען ניט קיין קליינעם שטריך אין דעם רעכנונג פון די קאנסערוואטיוון איבערן גאנצען לאנד.

די דיכגעפאלענע קאנסערוואטיווע רעגיערונג האט ערקלערט, אז אין זייער דורכפאל זענען שולדיג אטאוואס טעות'ן, און זיי איבער־טרייבען געזוים ניט, און אויב די בירגער פון פרינס עדוואר איילענד האבען געקענט אזוי האנדלען, קענען דאך אזוי אויך האנדלען די בירגער פון אלע אנדערע פראווינצען.

די וואהלען אין פרינס עדוואר איילענד זוילען דארום ניט קיין קליין כיסעל ענמת נפש פארשאפען די קאנסערוואטיוון וועלכע חייבען שוין אן צו דערפיהלען די רעזולטאטען פון זייער ארבייט.

וואקסן דער אנטיסעמיטיזם אין אמעריקא

פון א. ווייינצווייג.

ווער עס לעזט נאר אידישע צייטונ־גען, האט אזן צווייפעל לעצטענס בע־מערקט בעריכטען וועגען אנטיסעמיטישע אנפאלען אויף אידען אין פיעלע שטעדט אין נייזיארק, שיקאגא, ברוקלין, דע־טראיט זיינען לעצטענס פארגעקומען אטאקעס אויף אידען, וואס זיינען יעדעס־איידער די פאליסלייט זיינען אבער גע אויפמערקזאמקייט פון דער אידישער פרעסע.

אט האט דער „מארגען זשורנאל" געמעלדעט מיט א צוויי וואכען צוריק וועגען א פאל אויף דער איסט סייד ארום דער ערשטער עוו. אן 10־טע סטריט, וואו אנטיסעמיטישע בויאנעס זיינען בעפאלען אן אלטען איד און האבען איהם אונטער־נעצונדען א אידישע סטאדקע, וואס איז ערשט אויפגעבויט געווארען אין דעם קריסטליכען געגענד 55 סייטה גרעשיאס. די זעלבע אונטערצינדערס האבען אויך געוואלט פערברענען די סטאר פון א גע־וויסען מר. ווייגער, וועלכער וואוינט שוין אין סט קלעמענס פיעלע יאהרען; דאס האט זיך זיי גראדע ניט איינגעגעבען ווייל מר. ווייגער האט בעצייטענס בע־מערקט דעם פייער אין מען האט איהם אפגעלאשען. די סטאר אויף סייטה גרעשיאס, איז אבער אין גאנצען פער־ברענט געווארען.

אונטער דעם קעפעל „ארגאניזירטע באנדע בויאנעס שלאגען אידען אין קיני איילענד" מעלדעט דער „טאג" פון 19־טען יולי, דאס א באנדע פון אהם 75 איירישע יונגעלייט האבען זיך ארגאני־זירט אין קוני איילאנד מיט דעם צוועק צו פארפיהרען געשלעגען מיט אידישע יונ־געלייט ביים ברעג ים. דיעזע באנדע פאנגט פאנגען זיך געוויהנליך אן, דער־מיט וואס א מיטגליעד באליידיגט א אי־דיש מיידעל. זעלבסטפערשטענדליך נעהמט זיך פאר איהר אן איהר בעגלייטער.

און שטראפט אויס דעם באליידיגער אדער פארעגט איהם סתם ווארום ער טשעפעט זיך צום אידישען מיידעל. אויף דעם וואדטען די מיטגליעדער פון דער באנדע, וועלכע זיינען אין „רעזערוו". זיי וואר־פען זיך אויף די אידען און שלאגען זיי מערדערליך. טאמער זיינען ניטא קיין יונגעלייט אטאקירט מען עלטערע אידען, און טאמער זיינען ניטא יונגער, אטאקירט מען זיך מיט באליידיגען אידי־שע פרויען.

ווען מען נעהמט נאך דערצו אין אנ־בעטראכט דעם פאקט דאס א באיקאט גע־גען אידען, ווערט אנגעפיהרט פון פאר־ליאקעס — און פון איינינג אנדערע קריס־טען — אין דושעמיקא, לאנג איילאנד, ניו יארק, און אויך אין סויטה ברוקלין, מוז מען קומען צום בעשלוס, ווילענדיג אדער ניט ווילענדיג, דאס גאנץ לאנד־זאם און קוים בעמעקבאר, פונקט ווי דער שטנדען וויזער אויף א זיינער, וואקסט דער אנטיסעמיטיזם אין אמעריקא. מיר קענען איהם ניט זעהן וואקסען, נאר ווען מיר קוקען זיך ארום זעהן מיר דאס עס קומען פאר מעהר, פיעל מעהר אטאקעס פון בויאנעס אויף אידען, ווי מיט א יאהר צוריק; דאס די צאהל פון פלעצער וואו אידישע ארבייטער אדער ארבייטערינס זענען גרעסער, פיעל גרעסער, ווי מיט א יאהר צוריק און דאס דער אנטיסעמיטיזם איז פיעל מעהר זיכטבאר ווי ער איז גע־ווען עטוואס פריהער. דער אנ־טיסימיטיזם וואקסט, דאס איז זיכער.

וו אזוי קאנען מיר אידען בעקעמפען דעם אנטיסעמיטיזם אדער אם ווייניגס־טענס אפשטעלען דאס וואקסען פון דיעזען סם?

דאס איז א הארבע פראגע, און דער ענטפער ווענדעט זיך, אין דעם מין אנ־טיסעמיטיזם וואס מיר ווילען אויסראטען, דער אנטיסעמיטיזם וואס דריהט זיך אויס אין דער פארמע פון א פיזישען אנגריף אויף אידען, אין דער פארמע פון אפענטליכע רייצונג אויף אידען. קאן בע קעמפט ווערען פערהעלטעניסמעסיג גרינג, אויב מיר אידען זיינען נאר גרייט צו בע־נוצען זיך מיט די וואפענס וועלכע מיר קאנען נאך בענוצען. אביסעלע בראווהייט, פון דעם זעלבען פארט וואס מיר ציינען ארויס ווען מיר קעמפען פאר רעכטע פון אנדערע, וואלט געמאכט א שנעלע ענדע צו שלאגען פון אידען. נאך אלעמען זיינען מיר א מאכט און מיר זיינען ניט אין גאנצען שוואך. אויב מיר זיינען נאר גרייט צום קאמף. איך רעד ניט טעארעטיש, ווייל איך געדענק ווי פערהעלטעניסמעסיג גרינג עס איז אונז אידען אנגעקומען צו מאכען א סוף צו דער פאגראמען העעצ־לישער ארגאניזאציע פון ברוקלין, מיט ראסעל דאן אין דער שפיצע, וועלכע האט שטארק געבושעוועט אין ניו יארק און אין ברוקלין אין יולי און אויגוסט 1918. אלס א מיטגליעד פון דער „וואר־היינט" סטאף האב איך דאן אויסגעשוואר־רען א וואראנט נעגען דעם פיהרער פון דער באנדע, ראסעל דאן, אנקלאגענדיג איהם מיט העצען צו פאגראמען אויף אי־דען, אין א רעדע וואס ער האט געהאל־טען אין מעדיסאן סקווער דעם 25־טען אויגוסט 1918. מיט דער הילף פון אייר־ניגע פראמינענטע מענער, וואס ווילען ניט זייערע נעמען זאל פערפענטליכט ווע־רען, און אלס א דירעקטער רעזולטאט פון דער טיכטיגער ארבייט פון אסיס־טענט דיסטריקט אטורני סעמיועל מאר־קעוויטש, וועלכער איז ארויסגעהאלפען געווארען פון דעם דאמאלסדיגען דעפיוטי אסיסטענט דיסטריקט אטורני מאריס עדער, וועלכער איז יעצט מיוניסיפאל ריכטער אין ניו יארק, איז געלונגען צו פעראורטייל'ען דעם העצער און איהם פאר־שיקען אין פריזאן.

פונקט דאס זעלבע קאן געטאן ווע־רען אין די פערשיעדענע שטעדט וואו בו־יאנעס פארברענגען זיך מיט אונטערצינ־דען אידישע סטאדקע, שלאגען אידישע מענער אדער אונטערצינדען אידישע בערד אין די שטעדט וואו עס זיינען דא אידישע צייטונגען מוזען זיך די צייטונגען ווענדען צו די פאליציי בעאמטע און אויפפארערען זיי צו נעהמען ענערגישע שריטע געגען די בויאנעס. וואו עס זיינען פארהאן מעהר זיי אין אידישע צייטונגען מוזען זיך אלע צייטונגען פעראייניגען, פערגעסען אין דער היצזיכט אין זייערע איינענע אינטע רעסען, און פארארייניגענדיג זיך, לאזען וויסען די בעאמטע דאס אן ענדע מוז געשעהן צו אטאקעס אויף אידען. קיינער וויסט ניט מעהר ווי די שטאדט בעאמטע און פאליטישענס די מאכט פו דער פרעסע און עס איז קיין צווייפעל ניט, אז דאס וועט גלייך העלפען. אין די שטעדט וואו עס זיינען ניטא קיין צייטונגען, און וואו אנטיסעמיטישע אויסבריכען קומען פאר, מוזען זיך די אידישע קהילות צוזאמענגר־מען, און ערוועהלען פערטרעטערס, וועל־כע זאלען קאנען רעדען אין זייער נאמען צו די בעאמטע. אין די שטעדט אין שטעדטלאך וואו די פראפאגאנדע פון אי־דישע איינוואוינער איז וואס ניט איז בע־מערקבאר, וועלען די קאמיטעס העכסט וואהרשיינליך ברענגען צו לוטע רעזול־טאטען. ווי אזוי די לאגע אין קליינע שטעדטלאך זאל ניט זיין, איין זאך איז זיכער, עס איז די אידען'ס איינענע שולד אויב בויאנעס קאנען שלאגען אונגע־שטערט אידען אין עפענטליכע פלעצער. אין ארגאניזירטער פראטעסט געגען דעם צו די שטאדט בעאמטע, וועט ניך ברענ־גען געוויסע שטע רעזולטאטען. עס איז די פליכט פון די אידען צו נעהמען שריטע געגען ווייטערע אטאקעס אויף אידען און עס איז צום האפען דאס זיי וועלען זייער פליכט טון...

קומט עס צו דער אנדערער אנטי־סעמיטישער פראפאגאנדא, וואס ווערט אנגעפיהרט אין דער שטיל אדער אפילו דורך געוויסע צייטונגען איז עס שוין שווערער זיך צו באשיצען. צו ענטפערען מיט פראפאגאנדא אויף אנטיסעמיטישער פראפאגאנדא איז כמעט ווי נוצלאז, עס איז נוצלאז צו ענטפערען אויף אטאקעס סיידען זיי וועלען געדרוקט ווערען אין די דעלבע צייטונגען וואס האבען געדרוקט די אטאקע אויף אידען. או דאס איז גרינג צו פערשטעהן; א צייטונג וואס דרוקט אטאקעס אויף אידען איז אנטיסעמיטיש, און אן אנטיסעמיטישע צייטונג וועט אדער נאר ניט דרוקען קיין אידישע פער־ענטפערונגען אויף אנטיסעמיטישע אטא־קעס, אדער וועט עס ערגעץ פערדרוקען אין א ווינקעל, און וועט עס אזוי פער־דרעהען דאס עס וועט אונז קיין גוטעס ניט טון... דערצו נאך מוז מען צוגעבען נאך א זאך: גוים, ווי פריינדליך זיי זאלען ניט זיין — וועגען אנטיסעמיטען דערדט מען שוין ניט — האבען גרויס הנאה פון לעזען אטאקעס אויף אידען, ווייל א בלבול אויף אידען איז שטענדיג אינטערעסאנט, און א אידי־שער ענטפער אויף אן אנטיסעמיטישען בלבול וועט פאר די אידען פיינד ניט זיין אינטערעסאנט, און זיי וועלען איהם דא רום ניט לעזען.

דאס איז די לאגע. מיר מוזען זיך רעכענען מיט איהר און טון דאס בעסטע וואס מיר קאנען צו פערטיידיגונג אונזער פאלק.

דעם לעזערס ווינקעל

געשעעטע רעדאקציע!

אין צוזאמענהאנג מיט דעם קלאוק־מאכער סטרייק, איז שוין עטליכע מאהל באטיראקט געווארען, אז ד. קערצער, דער איינענטימער פון א פירמע, וואו א סטרייק געהט אן, און וועלכער האט געלאזט אהעסטירען עטליכע מעלשען איז א פועל ציון.

מיר געפינען דארום פאר גוטיג איינ־מאהל פאר אלע מאהל צו ערקלערען, אז די באטרעפענדע פערזאן האט ניט מעהר קיין שום שיכות מיט אונזער ארגאניזא־ציע, זייענדיג א געשטראכענער מיט־גליעד פאר א לענגערער צייט, און פאר־שטעהט זיך, אז מיר קענען ניט טראגען קיין פאראנטוואר־טליכקייט פאר מענשען, וועלכע געהערען זיך מיט ונז גאר ניט צו.

מיט ציון גרוס,

טראגנטאר פועלי ציון ארגאני־זאציע, ל. לעווין, סעקרעטער.

אויפ'ן אידישען ביכער און צייטונגס מארק

פון א. ר.

וועגען ל. ד. בראנדייס'עס רומען וועלכע ער מאכט יעצט אין אייראפא און ארץ ישראל, טיילט מיט פראפעסאר נחום סלושץ, וועלכער איז דער קארעספאנדענט פון „מארגען זשורנאל" פאלגענדעס. דע דענדיג וועגען דער ארבייט פון די ציוניס־טען אין פאריז, דערצעהלט סלושץ.

א גרויסע שטיצע רייזע פון דזשאס טים בראנדייס. דער לעצטער איז געקומען אין אייראפא מיט יעקב דע האאז. ער האט פערבראכט צוויי טעג אין לאנדאן וואו ער האט זיך גע־זעהען מיט די וויכטיגע שטאאטס־לייטע און האט זיך פערזיכערט מיט די סימפאטיען פון די ענגלישע לייט־טענדע פעפערעס. אין פאריז איז בראנ־דייס געבליבען אין גאנצען 25 שעה. ער האט אבער געהאט צייט צו מאנ־פערירען מיט פרעזידענט ווילסאן, מיט באלפור און מיט מארדיע. ווי ער האט מיר ערקלערהט, האט דער לעצטער איהם פערשפראכען די סימ־פאטיען פון דער פראנצויזישער רע־גיערונג. ער איז איינגעלאדען געווא רען צוזאמען מיט דע האאז'ען צו א דינער ביי באראן ראטשילד, ער האט אויך זיך בעקאנט, דורך אן אונטער רעדונג מיט לואי מארשאל און ריט־שארדס, איבער דער לאגע פון אידען אין מזרח אייראפא און ער האט געהאט די מעגליכקייט צו אויסאיבען אן איינפלוס אויף די שטאאטס־לייט צו וועלכע ער האט בעווייזען מיט פאקטען דאס די מזרח אידען מוזען בעקומען זיכערע גאראנטיען. סיי פאר זייערע רעכטע, סיי געגען פאגראמען אין פערפאלגונגען.

ארום 4 נאך מיטאג זיינען זיך צו־זאמענגעקומען די פראמינענטע ציו־ניסטישע „לידערס" וועלכע זיינען אין פאריז (סאקאלאוו, אוסישקין, זלאטאפאלסקי, פאסמאנים, דר. סיר־קין, רימשארדס, דר. סלושץ, אנדריי ספיר, דר. רייך, די רוסישע און פו־לישע דעלעגאציאן) בכדי צו מקבל פנים זיין בראנדייס'ען. סאקאלאוו האט בענדיסט און געלייבט די הויבע פערזעלליכקייט פון בראנדייס'ען וועהרענד אוסישקין האט בענדיסט דעם שוואנונג און די וויכטיגקייט פון יונגען אמעריקאנער יודענטום און ציוניזם. בראנדייס האט גע־דאנקט און ערקלערהט דאס ער איז בעקאמט עס גווארען אויפ די אייראפע־אישע פראמינענטע צרות טויזענד מאל מערדערישער — דער מארד־אפאראט איז פאר פאלקאמענער געווארען. אויב א כ' סיון־תענית איז א שטיקעל תשובה דערויף? — אך, די נאאיוויטעט פעהלט און די שוהל איז ניט מעהר די אלטע...

און דאך! און דאך! איך האב ניט דעם מוט צו זאגען ניין, די אפאטיע איז אזוי גרויס, און קומען די שרעק ליכסטע נאכריכטען, שטעהט דער עולם אין גיט דעם פארגעשריבענעם קרעכץ, און לויפט דאן פאר גרויס צער — אין דעם געכסבטען קינע־מאטאגדאף. עס קען נאר ניט שא־טען: זאל דער איינער און דער אנ דערער זיך אריינכאפען אויף א האל בע שעה אין א שוהל אריין. אפשר וועט געשעהן א נס. אפשר וועט זיין איין מינוט אן אמת שטיקעל התעוררות; א מענשליכע נשמה איז ניט אפצושאצען. די ליכט ברענען, דער חזן זינגט, דער אל מלא רחמים לאזט זיך הערען. אפשר וועט זיך ווייזען אויך אן אמת'ע טרעהה און אפשר וועל איך קענען פון דעם דא־זיגען קרעכץ און פון דער האזיגער טרעהר מיין קינד דערצעהלען. און ווען ניט איצט, ווען דער קרעכץ און די טרעהר וועלען אויב ניט בעדענגען די פרוכט איצטער, אפשר וועלען זיי נוצען אמאל אונזערע קינדס־קינדער אין שפעטערע דורות. אפשר וועט אמאל אין הונדערט יאהר ארום און אלטע באבע האלטען איהר אייניקעל אויפ'ן שויס, און די לענענדע וועט זיך וועבען, און זי וועט האבען איהם צו דערצעהלען וועגען א כ' סיון אינ'ם יאהר תרעט...

און קען דער כ' סיון פונ'ם יאהר תרעט. ניט ארטאדאקסאל' זוידקען, — נאציאנאל וועט ער דאך יעדענ־פאלס קענען האבען זיין זוידקונג. זאל ער זיין ניט ערגער ווי די הונ־דערט אנדערע מיטלען, מיט וועלכע דער נאציאנאליזם האט זיך באדינט, און ווען נאציאנאל אויף ניט, — ער גער איז ער ניט יעדענפאלס ווי פרא טעסט מיטינגען, וואו קראמען ווע־רען געשלאסען און עס געהען דע־מאנסטראנטען איבער'ן גאס מיט שווארצע ליכט. זאל די וועלט נאך עפעס געוואהר ווערען...

אוי, דער כ' סיון פונ'ם יאהר תרעט!

* * *

מארגענטוי און זיין קאמיסיע זענען שוין אין פוילען, און פיהרען אן זייער אינטערזובונגס־ארבייט. טעלעגראפיש איז שוין געמעלדעט געווארען, אז די אידען אין פוילען, די אידישע פרעסע איז ניט איבע־רינענס צופריעדען מיט מארגענטוי'ן און אמבאסאדאר גיבסאן, און דער אונצו־טרויען צו זיי ווערט אויסגערעכנט גאנץ אפען.

שרייבט דער ווילנער "מאג" (פון דעם 25־טען יוני) אונטער'ן נאמען "א קאמיסיע קיין פוילען" —

פרעזידענט ווילסאן האט "מסכים געווען" אויף פאדערעוויסקי'ס פאר־שלאג צו שיקען קיין פוילען א קאמי־סיע אויסצופארשען די אידישע פאג־ראמען.

עס לאזט זיך ווייניג וואס זאגען וועגען דער ווירקונג, וואס אזא קאמי־סיע קען האבען אויף די פאגראמען, פערפאלגונגען, נגישות, באיקאטען, וואס ווערען טאג־טעגליך געמאכט נעגען דער אידישער בעפעלקערונג אין פוילען; האבען מיר דאך שוין גע־האט אן ערפאהרונג מיט דער קאמי־סיע, וואס די ענגלישע רעגיערונג האט מיט אן ערך א האלב יאהר צו ריק — נאכ'ן לעמבערגער פאגראם — געשיקט קיין פוילען. די דאזיגע קאמיסיע האט טאקע געמאכט אויס פארשונגען וועגען צעהנדליגע פאגרא־מען אבער דאס האט ניט געקענט אפשטעלען די פרישע צעהנדליגער און צעהנדליגער פאגראמען, וואס זיי

(פארזעצונג פון פיידזש 3)

דער אידישער זשורנאל

THE DAILY HEBREW JOURNAL

H. Winberg, Pres. & Gen. Mgr.
The Only Daily Jewish Newspaper in the Province of Ontario
PUBLISHED BY
CANADIAN JEWISH PUBLISHING CO., LTD.
251 - 253 Queen Street West — Telephone Adelaide 3967
Subscription Rates — $5.00 Per Year
Single Copy — 2 Cents

Entered as Second Class Mail Matter at C.P.O. Toronto Ontario January 22nd. 1913